

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra AFTEN VED ARICCIA

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN , 1940, s. 85. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312759127168/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Men Du smiler, kolde Hav!
Kysser rolig Storbheds Grav
Nu, som fordem Storbheds Vugge. –

Solen synker, Dagen svinder,
Dalen og det lave Krat
Kæmper alt med Mulm og Nat,
Ikkun Klippens Tinder
Og Aricctas de blege Kjæder
Rødme endnu aftenmat.
Højt den paa sin Klippeskammel
Sidder som en Qvinde graa,
Mumler om, at den var gammel,
Selv da Rom i Svøbet laa.
Blikket ud paa Havets Spell
Speidende bestandigt vanker,
Kan den øjne fjerne Seil,
Falder den i dybe Tanker;
I de gamle Drømmeminer
Dunkle Syner gaar forbi,
Mangen Helteskygge triner
Selv fra Iltums Ruiner
For den vakte Phantasi.

Tys, hvad lyder?
Hvilken Munterhed og Sang!
Spøg og Latter gjennembryder
Skovens tause Hang: –
Dybt fra Dalens Vitngaard stiger
Hist, hvor Sangen lød,
Som en Skare Elverpiger
Qvinder op af Jordens Skjød; –